

ries que preveu l'article 85 bis, apartat segon, paràgraf f) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, és aplicable a les entitats públiques empresarials el que disposa l'esmentada Llei 39/1988 amb referència a les societats mercantils locals el capital de les quals pertanyi íntegrament a les entitats locals.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori dels organismes autònoms locals.*

Els plens dels ajuntaments disposen d'un termini de sis mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei per adequar els organismes autònoms i per adaptar els seus estatuts al règim jurídic que recull l'article 85 bis de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, en els termes següents:

a) Adequació dels actuals organismes autònoms de caràcter administratiu a l'organisme autònom local que preveu aquesta Llei.

b) Adequació dels actuals organismes autònoms de caràcter comercial, industrial, financer o anàleg a l'organisme autònom local o a l'entitat pública empresarial previstos en aquesta Llei.

Una vegada efectuada l'adaptació i adequació, les referències que contenen les disposicions legals i reglamentàries als organismes autònoms administratius i als organismes autònoms comercials, industrials, financers o anàlegs, s'entenen referides a l'organisme autònom local o a l'entitat pública empresarial, segons correspongui.

Disposició transitòria quarta. *Règim del municipi de Barcelona.*

Mentre no s'aprovi el seu règim especial, el títol X d'aquesta Llei no és aplicable al municipi de Barcelona.

Disposició transitòria cinquena. *Funcionaris d'Administració local amb habilitació nacional que exerceixin llocs de treball als municipis inclosos en l'àmbit d'aplicació del títol X i en els cabildos insulars que regula la disposició addicional catorzena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.*

Als funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional que a l'entrada en vigor d'aquesta Llei estiguin exercint llocs de treball reservats a ells en els municipis i cabildos insulars inclosos en l'àmbit d'aplicació del títol X i en la disposició addicional catorzena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, se'ls apliquen les normes següents:

a) El secretari de l'ajuntament passa a exercir el lloc de secretari general del ple.

b) L'intendentor de l'ajuntament passa a exercir el lloc d'intendentor general municipal.

c) El tesorero de l'ajuntament passa a exercir el lloc de titular de l'òrgan que tingui encomanades les funcions de tresoreria.

Els funcionaris restants d'Administració local amb habilitació nacional que estiguin ocupant, si s'escau, altres llocs amb funcions reservades al mateix ajuntament, hi romanen, sense perjudici de les adaptacions orgàniques necessàries i que la provisió dels nous llocs reservats a habilitats nacionals pugui efectuar la corporació mitjançant el nomenament d'aquests o d'altres funcionaris amb habilitació nacional, de conformitat amb el que estableix la disposició addicional vuitena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin, contradiguin o resultin incompatibles amb les disposicions d'aquesta Llei, excepte la disposició addicional sisena, de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i sense perjudici del que disposa la disposició transitòria quarta.

Disposició final primera. *Habilitació competencial.*

Els preceptes que conté aquesta Llei, llevat de la disposició addicional novena de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, constitueixen legislació bàsica de l'Estat en matèria de règim local, d'acord amb el que estableix l'article 149.1.18a de la Constitució.

Disposició final segona. *Desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució d'aquesta Llei en les matèries de la competència estatal.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'1 de gener de 2004.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 16 de desembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

23106 *APLICACIÓ provisional de l'Acord entre el Regne d'Espanya i l'Organització de les Nacions Unides relatiu a la reunió de treball sobre l'edició de dades estadístiques, de la Comissió Econòmica per a Europa (Madrid, del 20 al 22 d'octubre de 2003), fet a Ginebra el 18 d'octubre de 2003. («BOE» 301, de 17-12-2003.)*

ACORD ENTRE ESPANYA I L'ORGANITZACIÓ DE LES NACIONS UNIDES RELATIU A LA REUNIÓ DE TREBALL SOBRE L'EDICIÓ DE TEXTOS ESTADÍSTICS, DE LA COMISSIÓ ECONÒMICA PER A EUROPA, QUE S'HA DE FER, PER INVITACIÓ DE L'ESTAT AMFITRIÓ, A MADRID, DEL 20 AL 22 D'OCTUBRE DE 2003

L'Organització de les Nacions Unides (en endavant denominada «l'Organització») i Espanya (en endavant denominada «Estat amfitrió»), acorden:

1. Els participants a la reunió estan invitats pel secretari executiu de la Comissió Econòmica per a Europa,

segons el que disposa el Reglament intern de la Comissió i dels seus òrgans subsidiaris.

2. De conformitat amb el paràgraf 17 de l'apartat A de la Resolució 47/202 adoptada per l'Assemblea General de les Nacions Unides de 22 de desembre de 1992, l'Estat amfitrió es fa càrrec de totes les despeses addicionals que derivin directament o indirectament de la reunió, i concretament:

a) Facilita als membres del personal de les Nacions Unides que s'han de desplaçar a Madrid els bitllets d'avió, classe turista, Madrid-Ginebra-Madrid, en les línies aèries que cobreixin l'itinerari;

b) Facilita els justificants de noli aeri i excés d'equipatge per a documents i expedients; i

c) Paga als funcionaris de l'ONU, quan arribin a Espanya, les despeses de manutenció segons el Reglament de l'Organització de les Nacions Unides, calculades segons les dietes que estableix l'Organització, vigents en el moment de la reunió, així com les despeses de trasllat a la sortida i a l'arribada fins a un límit de 120 dòlars d'Estats Units per persona, en moneda convertible, amb la presentació prèvia del rebut de les despeses esmentades.

3. L'Estat amfitrió posa a disposició de la reunió el personal, els locals, les instal·lacions i els equipaments necessaris, d'acord amb la nota adjunta.

4. L'Estat amfitrió està obligat a respondre a totes les accions, queixes i qualsevol tipus de reclamacions que es puguin dirigir contra l'Organització de les Nacions Unides que derivin i) dels danys causats a persones o a béns que es trobin als locals de la reunió; ii) dels mitjans de transport que subministri l'Estat amfitrió; iii) de la utilització per a la reunió del personal proporcionat per l'Estat amfitrió o del que l'Estat esmentat hagi previst contractar. L'Estat amfitrió eximeix l'Organització de les Nacions Unides i el seu personal de qualsevol responsabilitat respecte de les accions, queixes i altres reclamacions esmentades.

5. És aplicable a la reunió la Convenció de 13 de febrer de 1946 sobre privilegis i immunitats de les Nacions Unides, en què Espanya és part. En particular:

a) Els participants gaudeixen dels privilegis i les immunitats concedits als experts en missió per a l'Organització de les Nacions Unides en virtut de l'article VI de la Convenció. Els funcionaris de l'Organització de les Nacions Unides que participin a la reunió o que hi exerceixin funcions amb aquest motiu gaudeixen dels privilegis i les immunitats que preveuen els articles V i VII de la Convenció.

b) Sense perjudici de les disposicions de la Convenció sobre privilegis i immunitats de les Nacions Unides, tots els participants a la reunió i els qui hi exerceixin funcions en relació amb aquesta gaudeixen dels privilegis i les immunitats, les facilitats i els avantatges necessaris per al lliure exercici de les funcions esmentades.

c) El personal que proporcioni l'Estat amfitrió en execució d'aquest Acord gaudeix d'immunitat de jurisdicció respecte de les seves opinions expressades de paraula o per escrit i respecte de tots els actes que faci en la seva condició oficial amb motiu de la reunió.

d) Tots els participants i totes les persones que exerceixin funcions relacionades amb la reunió tenen dret a entrar i sortir d'Espanya sense impediments. Se'ls faciliten sense demora i de forma gratuïta els visats i les autoritzacions d'entrada que puguin necessitar.

6. La sala, els despatxos i altres locals i instal·lacions que l'Estat amfitrió posi a disposició de la reunió constitueixen la zona de la reunió i es consideren locals de l'Organització de les Nacions Unides, segons la sec-

ció 3 de l'article II de la Convenció de 13 de febrer de 1946.

7. L'Estat amfitrió dóna coneixement a les autoritats locals competents de la celebració de la reunió i garanteix la seguretat i tranquil·litat de les sessions.

8. Aquest Acord entra en vigor a partir del moment en què l'Estat amfitrió hagi notificat per escrit a l'Organització el compliment dels tràmits necessaris per a la ratificació dels tractats de conformitat amb la legislació espanyola. Aquest Acord s'aplica provisionalment des de la data de la signatura.

9. L'Acord és aplicable durant tota la reunió i per qualsevol període addicional necessari per a la preparació i la liquidació de la reunió.

10. Aquest Acord es redacta en espanyol i en francès, i ambdues versions són igualment autèntiques.

11. Qualsevol discrepància entre l'Organització de les Nacions Unides i l'Estat amfitrió respecte a la interpretació o l'aplicació d'aquest Acord que no es resolgui mitjançant negociació o per un altre mitjà acordat, s'ha de sotmetre, a petició de qualsevol de les parts, a la decisió definitiva d'un tribunal compost per tres àrbitres nomenats, un pel secretari general de l'Organització de les Nacions Unides, un altre per l'Estat amfitrió i el tercer, que exerceix les funcions de president, pels altres dos àrbitres; si una de les parts no nomena àrbitre en els seixanta dies següents al nomenament de l'àrbitre corresponent per l'altra part, o si els dos àrbitres nomenats no es posen d'acord sobre el nomenament del tercer en els seixanta dies següents al seu propi nomenament, el president del Tribunal Internacional de Justícia pot procedir als nomenaments necessaris a petició de qualsevol de les parts en desacord. Això no obstant, qualsevol discrepància relacionada amb assumptes regulats per la Convenció sobre privilegis i immunitats de les Nacions Unides s'ha de resoldre d'acord amb l'article 30 de la Convenció.

Ginebra, 18 d'octubre de 2003.

Pel Regne d'Espanya,
S. Exc. Joaquín Pérez-Villanueva
y Tovar,

Ambaixador representant
permanent d'Espanya
davant l'Oficina de les
Nacions Unides a Ginebra

Per l'Organització
de les Nacions Unides,
Sergei Ordzhonikidze,

Director general de l'Oficina
de les Nacions Unides a Ginebra

ANNEX

Instal·lacions i personal necessari per a la celebració de la reunió de treball sobre l'edició de textos estàndards

Madrid (Espanya), 20-22 d'octubre de 2003

I. Locals (que subministra l'Estat amfitrió):

una sala de conferències amb capacitat per al voltant de 100 participants amb taules;
un despatx per als funcionaris de la CEE;
un despatx per al personal local i una sala per a la reproducció de documents.

II. Equipament i mobiliari d'oficina (que subministra l'Estat amfitrió):

material d'oficina (paper, grapes, etc.);
PC amb Power-Point, projectes per a PC, retroprojector i pantalla i servei tècnic corresponent;
línia de telefax Madrid-Ginebra, per a transmissions eventuais durant la reunió entre el Palau de les Nacions de Ginebra i el lloc de la reunió;

equip i material necessari per reproduir els documents de les sessions;

màquina fotocopiadora;

PC amb programa de tractament de textos en anglès (MS Word) i impressora;

plafons i suports que indiquin els noms dels països i les organitzacions internacionals; aquests plafons s'han de disposar sobre les taules de les sales de conferències i els subministren les Nacions Unides;

banderes de les Nacions Unides (subministrades per les Nacions Unides, 1,83 x 1,22 m);

banderes del país amfitrió (de la mateixa mida).

III. Personal (que subministra l'Estat amfitrió):

oficial d'enllaç responsable de l'organització de la reunió, inclòs el període preparatori;

unitat responsable de la inscripció dels participants i de la informació d'ordre pràctic que se'ls hagi de subministrar, així com dels documents que se'ls hagin de lliurar, de la sala de conferències i de la distribució i recollida de documents, actes, etc.;

unitat encarregada de la reproducció i l'edició dels documents de la reunió;

personal per als serveis tècnics;

un uixer a la sala de conferències.

IV. Personal de les Nacions Unides:

dos membres de la Secretaria de la CEE.

V. Incidències financeres (a càrrec de l'Estat amfitrió):

per al personal de les Nacions Unides: el viatge Ginebra-Madrid-Ginebra amb avió, classe turista, en les línies aèries que cobreixin l'itinerari, les despeses de manteniment a Madrid, així com les despeses de desplaçament de sortida i arribada;

despeses de transmissió per telefax;

despeses de comunicacions oficials per telèfon i telefax a Ginebra, certificades com a necessàries pel funcionari competent de la Secretaria de la CEE;

excés d'equipatge (documentació i expedients).

Aquest Acord s'aplica provisionalment des del 18 de novembre de 2003, data de la signatura, segons estableix l'article 8.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 18 de novembre de 2003.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

23186 LLEI 58/2003, de 17 de desembre, general tributària. («BOE» 302, de 18-12-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Llei general tributària és l'eix central de l'ordenament tributari on es recullen els seus principis essencials

i es regulen les relacions entre l'Administració tributària i els contribuents.

Des de la seva aprovació, la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, ha estat objecte de diverses modificacions que han intentat adaptar aquesta disposició legal als canvis experimentats en l'evolució del sistema tributari.

La primera reforma important de la Llei general tributària es va realitzar el 1985 malgrat la modificació substancial que va experimentar en aquells anys el sistema fiscal. La reforma feta per la Llei 10/1985, de 26 d'abril, de modificació parcial de la Llei general tributària, precisament va tenir per objecte adequar el contingut de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, als canvis experimentats al marge d'aquesta, i que aquesta recuperés el seu caràcter sistematitzador i integrador de les modificacions que afectaven amb caràcter general el sistema tributari. Des d'aquell moment, la Llei 230/1963, de 28 de desembre, general tributària, va ser objecte de nombroses reformes per mitjà de lleis de pressupostos generals de l'Estat i algunes lleis substantives, si bé, des de 1992, la doctrina del Tribunal Constitucional va ser contrària a la reforma de la Llei general tributària per mitjà de lleis de pressupostos generals de l'Estat.

El 1995, la necessitat d'incorporar la jurisprudència constitucional a la Llei esmentada i la conveniència d'actualitzar-la en matèria de procediments tributaris, així com altres finalitats com la d'impulsar el compliment espontani de les obligacions tributàries, la de preveure les facultats dels òrgans de gestió per efectuar liquidacions provisionals d'ofici, la d'incorporar nous instruments de lluita contra el frau fiscal o la de revisar el règim d'infraccions i sancions, va determinar que s'abordés una important reforma mitjançant la Llei 25/1995, de 20 de juliol, de modificació parcial de la Llei general tributària.

Al marge de les reformes introduïdes des d'aquella data en preceptes concrets de la Llei general tributària, es va aprovar el 1998 una disposició legal essencial per a la regulació de les relacions entre els contribuents i l'Administració que va afectar matèries íntimament relacionades amb el contingut propi de la Llei general tributària. La Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, va tenir per objecte reforçar els drets substantius dels contribuents i millorar les seves garanties al si dels diferents procediments tributaris, reforçant les obligacions correlatives de l'Administració tributària. Com s'assenyalava en la seva exposició de motius, la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de drets i garanties dels contribuents, va plantejar des de la seva aprovació la necessitat d'integrar-se en la Llei general tributària, on els seus preceptes havien de trobar el seu acomodatament natural.

Malgrat les modificacions efectuades fins avui en la Llei general tributària, es pot afirmar que la seva adaptació a l'actual sistema tributari i al conjunt de l'ordenament espanyol desplegat a partir de la Constitució espanyola de 27 de desembre de 1978 era insuficient. Des de la promulgació de la Constitució estava pendent una revisió en profunditat de la Llei esmentada per adequar-la als principis constitucionals, i eliminar definitivament algunes referències preconstitucionals sense encaix en el nostre ordenament actual.

D'altra banda, malgrat els esforços revisors del legislador, el sistema tributari ha evolucionat en els últims anys al si dels diferents impostos sense el desplegament correlatiu dels preceptes de la Llei general tributària i, a més, s'han promulgat altres disposicions en el nostre ordenament, com la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que han modernitzat els procediments administratius i les relacions entre els